

Sermo

III

loqr. Et ille. Ego sū Nicola⁹ fū ihu
xpi que in de⁹ ille p rebo suis q̄s tuli
stis tā crudelr flagellauit. Territi ḡ il
li oia bōa reportauit. sicq̄ latrōes ad
viā redeūt rectitudis. r̄ inde⁹ fidē am
plectit saluator. ¶ Itē vir q̄dā diues
rogauit s. nicolaū vt sibi filiū a deo i
petraret: vouēs q̄eū ad ecclāz suā du
cere vellet r̄ ciphū aureū sibi offerre.
fili⁹ nascit̄ ad etatē pducit et ciph⁹
pat. Qui dū valde p̄i placeret aliuz
pari fecit: r̄ illū p̄mū ad vllū suū refua
uit. Cū āt nauigaret ad s. nicolaū p̄
iūbet vt p̄mo sibi aquā cū ciphō affer
ret. Puer autē cū haurire vellet aquā
cū ciphō s̄mergit. P̄i turbat⁹ ad ec
clāz scti nicolai p̄uēt. r̄ cūz ad altare
aliū ciphū obtulisset de altari resiliit.
Qd̄ r̄ scōr̄ r̄ scō factū ē cūctis mirari
bus q̄ aderat. Ecce puer vāt cū p̄mo
ciphō: referēs q̄ nō. b. nicola⁹ eū iūul
set r̄ tūc ātōs ciphos obtulerit. ¶ Itē q̄
dā vir merit⁹ b. nicolai filiū h̄ns b. ni
colao capellā i domo sua p̄struit r̄ sin
gul annis festū ei⁹ solēnit celebrat.
Accidit āt p̄dictū puez a saracēis ca
pit i fuiturē regē eoz deputari. Seq̄n
ti āno dū festū scti nicolai eēt: r̄ p̄ ei⁹
festū deuote celebratz r̄ puer ciphū p̄
ciolū tenēs regi allisteret: recolit suaz
captōz. parētū dolorē r̄ gaudiū qd̄ ea
dē die i domo sua siebat cepitq̄ alti⁹
suspirare. Quoz suspirioz cāz dū rex
nimis extorsisset: ait rex. Quicqd̄ tu⁹
nicola⁹ agat tu h̄ no biscū maneb. Et
ecce puer vāt vhe enēs domū p̄cussit
r̄ puer rapt⁹ ad ecclāz vbi parētes fe
stū habuerūt collocaz r̄ gaudiū oibz
generat. ¶ Itē q̄dā vir ab vno iudeo
qudā summā pecunie mutuo accepit

185

iurās sup altare scti Nicolai cū aliuz
fideiussozē h̄re neq̄ret: q̄ q̄cit⁹ posset
sibi redderet. Tenēre aut illo diu pe
cuniā iude⁹ eā expostulat. s̄ vir rebiv
toz eā sibi reddidisse affirmat. Tra
hit eū iude⁹ ad iudiciū. r̄ iuramētū i
dicat debitori. Ille baculuz cauatum
quē auro ip̄leuerat secū detulerat ac si
ei⁹ indigeret. Volēs igit satiffa cer iu
ramēto: iudeo tradidit baculū refua
dū Iurauit ille q̄ pl⁹ redderet sibi q̄s de
berz. Facto iuramēto baculū suū repe
tijt. r̄ iude⁹ ignar⁹ astutie eū sibi r̄ ddi
dit. Rediēs q̄ fraudē fecerat i q̄dā bi
uio p̄p̄sus corruit somno cumulq̄ cū
ip̄etu veniēs eū necauit. r̄ baculū ple
nū auro fregit r̄ auz effudit. Audiēs
h̄ iude⁹ p̄cit⁹ illuc venit. Cūq̄ colū vi
dissz r̄ a mult⁹ ei suggereret vt auz re
ciper: oino tenuit nisi q̄ defūct⁹ fuerat
ad vitā b̄i nicolai merit⁹ redderet. as
serēs se si h̄ fieret baptisimū susceptūz
r̄ xp̄ianū futurz. Continuo igit q̄ defū
ct⁹ fuerat resuscitat. r̄ iude⁹ xp̄i noie
baptizat. ¶ Itē sctūs Nicola⁹ ex diui
tibus r̄ sc̄is parētibus originē duxit. P̄i
ei⁹ epiphā⁹. m̄i s̄o ei⁹ iohāna dicta
ē. Quē cū i p̄mēno iūuētut⁹ sue flore
parētes genuissent: exinceps p̄inent
viuctes celitē vitā duxerunt.

De p̄cepto e b̄re Marie s̄ginis.
Sermo. iij.

Eatā me di

b cēt oēs generatōnes. qz fecit
mibi maḡ cui⁹ nomē sanctū
Lu. j. Hodie sc̄ta m̄r ecclā recolit q̄
lit Maria s̄go s̄ginū i vtero matris
sue sit p̄cepta ¶ Circa s̄ba p̄posita q̄t